Seminar 2: Intervaluator Funkcijsko programiranje 2018/19

V tem seminarju boste implementirali jezik Intervaluator, "evalvator intervalov".

Vaš seminar bo ocenjen samodejno, zato je pomembno, da svoj izdelek pripravite natančno v skladu s podanimi navodili. Vstopna točka vašega programa naj bo funkcija (iv exp env), kjer je exp Intervaluatorjev izraz in env okolje, v katerem bo izraz ovrednoten.

Intervaluatorjevi konstrukti naj bodo definirani z Racketovim konstruktom struct. Uporabite jih za definicije konstruktov, opisanih v sledečih odstavkih.

1 Podatkovni tipi

- Številske vrednosti (const n): če je n številska vrednost v Racketu, potem je (const n) številska vrednost v Intervaluatorju.
- Logične vrednosti (bool b): če je b logična vrednost v Racketu, potem je (bool b) logična vrednost v Intervaluatorju.
- Intervali (interval a b): če sta a in b številski vrednosti v Racketu, potem je (interval a b) interval v Intervaluatorju s podanimi mejami (vključno z njimi). Interval je v teh navodilih predstavljen z zapisom [a, b], kjer je $a \le b$.
- Pari (pair e1 e2): če sta e1 in e1 izraza v Intervaluatorju, potem je (pair e1 e2) par Intervaluatorjevih vrednosti v1 in v2, ki sta rezultat vrednotenja izrazov e1 in e2. Par je v teh navodilih predstavljen z zapisom (e_1, e_2) .
- Ničelna vrednost (nil): ta izraz predstavlja ničelno vrednost v Intervaluatorju (podobno kot null v Racketu). Pozor: (nil) je izraz, toda nil (brez oklepajev) ni.

2 Operacije in krmiljenje

- Vejitev (if-then-else b e1 e2): ta izraz predstavlja vejitev v Intervaluatorju. Če se b ovrednoti v (bool #t), potem je vrednost vejitve enaka vrednosti izraza e1, v nasprotnem primeru pa je enaka vrednosti izraza e2. Le en izmed izrazov e1 in e2 naj bo ovrednoten.
- Poizvedbe tipov (is-const? e), (is-bool? e), (is-interval? e), (is-nil? e): če je e izraz v Intervaluatorju, potem so (is-const? e), (is-bool? e), (is-interval? e) in (is-nil? e) izrazi v Intervaluatorju, ki se ovrednotijo v logične vrednosti (bool #t), če je vrednost izraza e tipa const, bool, interval oz. nil, in (bool #f) v nasprotnem primeru.
- Negacija (negate e): če je e izraz v Intervaluatorju, potem je (negate e) negacija vrednosti izraza e. Negacija logične vrednosti je nasprotna logična vrednost, negacija številske vrednosti v je številska vrednost -v, negacija intervala [a, b] pa je interval [-b, -a].

- Seštevanje (add e1 e2): če sta e1 in e2 izraza v Intervaluatorju, potem je (add e1 e2) vsota vrednosti v1 in v2 izrazov e1 in e2. Če sta v1 in v2 številski vrednosti, potem je vrednost izraza številska vrednost vsote v1 in v2. Če sta v1 in v2 intervala [a,b] in [c,d], potem je vrednost izraza interval [a+c,b+d]. Če je ena izmed vrednosti v1 in v2 številska vrednost v in druga interval [a,b], potem je vrednost izraza interval [a+v,b+v].
- Množenje (multiply e1 e2): če sta e1 in e2 izraza v Intervaluatorju, potem je (multiply e1 e2) zmnožek vrednosti v1 in v2 izrazov e1 in e2. Če sta v1 in v2 številski vrednosti, potem je vrednost izraza številska vrednost zmnožka v1 in v2. Če sta v1 in v2 intervala [a, b] in [c, d], potem je vrednost izraza interval [min{ac, ad, bc, bd}, max{ac, ad, bc, bd}].
- Eksponentna funkcija (exponentiate e): če je e izraz v Intervaluatorju, potem je (exponentiate e) eksponentna funkcija vrednosti v izraza e. Če je v številska vrednost v, potem je vrednost izraza številska vrednost e^v . Če je v interval [a, b], potem je vrednost izraza interval $[e^a, e^b]$.
- Ekstrakcija (left e), (right e): če je e izraz v Intervaluatorju, potem sta (left e) in (right e) ekstrakciji vrednosti v izraza e. Če je v par (a,b), potem je (left e) vrednost a in (right e) vrednost b. Če je v interval [a,b], potem je (left e) številska vrednost a in (right e) številska vrednost b.
- Primerjava (greater e1 e2): če sta e1 in e2 izraza v Intervaluatorju, potem je (greater e1 e2) izraz v Intervaluatorju, ki predstavlja primerjavo. Če sta v1 in v2 numerični vrednosti izrazov e1 and e2, potem je vrednost izraza (bool #t), če v1 > v2 in (bool #f) v nasprotnem primeru. Če sta v1 in v2 intervalski vrednosti izrazov e1 in e2, potem je vrednost izraza (bool #t), če je širina v1 strogo večja od širine v2 in (bool #f) v nasprotnem primeru. Širina intervala [a, b] je b a.
- Presek (intersect e1 e2): če sta e1 in e2 izraza v Intervaluatorju, ki se ovrednotita v intervala [a,b] in [c,d], potem je (intersect e1 e2) interval v Intervaluatorju, ki ustreza preseku $[a,b] \cap [c,d]$ ali (nil), če je presek prazen.

3 Spremenljivke

Implementirajte spremenljivke in okolje za njihovo shranjevanje. Ko poženete interpreter, je okolje prazno. Med njegovim delovanjem so vrednosti shranjene in prebrane. Implementirajte okolje z Racketovo nespremenljivo razpršeno tabelo (angl. immutable hash map). Definirajte sledeče konstrukte za shranjevanje in branje vrednosti:

- Lokalno okolje (with vars e): če je vars Racketova razpršena tabela imen spremenljivk, preslikanih v njihove izraze in e izraz v Intervaluatorju, potem je (with vars e) lokalno okolje v Intervaluatorju. Trenutno okolje se razširi s spremeljivkami v vars, tako da se ovrednoti njihove izraze, nato pa se ovrednoti še izraz e v razširjenem okolju.
- Branje spremenljivk (valof s): če je s niz v Racketu, potem je (valof s) izraz v Intervaluatorju, ki prebere vrednost spremenljivke s. Če spremenljivka s ne obstaja v trenutnem okolju, potem vrne (nil). Okolje lahko vsebuje več zasenčenih vrednosti iste spremenljivke, zato je vrednost izraza enaka najbolj nedavna vrednost spremenljivke, ki zasenči vse prejšnje.

4 Funkcije

Implementirajte funkcije, skripte in klice. Funkcije uporabljajo leksikalni doseg, skripte pa dinamičnega. Nobena izmed definicij ne spreminja trenutnega okolja (za to uporabite konstrukt with). Definirajte sledeče konstrukte za delo s funkcijami, skriptami in klici:

- Funkcije (function name farg body): če je name niz v Racketu ali #f, farg Racketov seznam imen formalnih argumentov in body izraz v Intervaluatorju, potem je (function name farg body) definicija funkcije v Intervaluatorju. Njena vrednost je ovojnica (closure env f), kjer je f funkcija in env okolje, v katerem je bila funkcija definirana (leksikalni doseg). Okolje mora vsebovati tudi funkcijo samo, saj je to nujno potrebno za rekurzijo. Konstrukt closure ni del sintakse Intervaluatorja, ampak le notranji mehanizem vašega interpreterja, ki omogoča uporabo leksikalnega dosega. Ovojnice naj bodo tudi optimizirane, torej iz njih odstranite zasenčene spremenljivke ter tiste, ki niso potrebne za ovrednotenje telesa funkcije.
- Skripte (script name body): če je name niz v Racketu ali #f in body izraz v Intervaluatorju, potem je (script name body) definicija skripte v Intervaluatorju. Skripte nimajo argumentov, le telo. Branje spremenljivk deluje v trenutnem okolju, kjer se skripta izvaja (dinamični doseg).
- Klici (call e arg): če je e izraz v Intervaluatorju, ki se ovrednoti v ovojnico ali skripto in arg Racketov seznam Intervaluatorjevih izrazov, potem je (call e arg) klic v Intervaluatorju. Če se e ovrednoti v ovojnico, vrednost klica enaka vrednosti telesa funkcije, ki se ovrednoti znotraj njene ovojnice, razširjene s pari imen formalnih argumentov farg in njihovih vrednosti arg. Če se e ovrednoti v skripto, potem je vrednost klica enaka vrednosti telesa skripte, ki se ovrednoti v trenutnem okolju. Ker skripte ne potrebujejo argumentov, naj bo vrednost arg enaka (nil).

5 Makro sistem

Implementirajte funkcije v Racketu, ki bodo delovale kot makri v Intervaluatorju, olepšale sintakso in razširile množico konstruktov. Definirajte sledeče makre:

- Odštevanje (subtract e1 e2): generira Intervaluatorjev izraz, ki predstavlja razliko e1 e2.
- Primerjava (lower e1 e2): generira Intervaluatorjev izraz, ki preveri, ali je e1 manjši kot e2.
- Enakost (equal e1 e2): generira Intervaluatorjev izraz, ki preveri, ali je e1 enak e2.
- Vsebovanost (encloses i1 i2): generira Intervaluatorjev izraz, ki preveri, ali interval i1 vsebuje interval i1.

5.1 Higieničen makro sistem

Ta naloga je opcijska. Implementirajte svoj makro sistem, ki je higieničen (ne izvede naivne razširitve, ampak loči med spremenljivkami v makru in v programski kodi). Odločitev o tem, kako boste implementirali tak sistem, je v celoti prepuščena vam. Lahko uporabite poljubne konstrukte v Racketu. Ta naloga ne bo ocenjena samodejno, ampak jo boste razložili in zagovarjali posebej.

6 Oddaja in točkovanje

Izvorno kodo oddajte v eni datoteki, imenovani <vpisna št.>-sem2.rkt, na učilnico pred predpisanim rokom.

Točkovanje bo izvedeno samodejno, svoje rešitve pa boste morali tudi zagovarjati. Samodejno testiranje bo izvedeno s testnimi primeri, ki ne bodo znani vnaprej. Svojo kodo testirajte z lastnimi testnimi primeri.

6.1 Točkovanje

1. Podatkovni tipi	10 točk
2. Operacije in krmiljenje	15 točk
3. Spremenljivke	15 točk
4. Funkcije	
(a) Ovojnice	15 točk
(b) Skripte	10 točk
(c) Rekurzija	10 točk
(d) Optimizacija ovojnic	10 točk
5. Makro sistem	10 točk
(a) Zahtevani makri	10 točk
(b) Higieničen makro sistem	(+10 točk)
6. Slog kode in testi	5 točk